

Més que aucells

Per **Cati Artigues**

Senecio rodriguezii Willk. ex J. J. Rodr. Deu el seu nom a la dedicatòria que l'il·lustre botànic Moritz Willkomm (1821-1892) va fer al seu col·laborador, el naturalista menorquí, i també botànic, Joan Joaquim Rodríguez Femenías (1839-1905).

És un dels nostres endemismes més bells,

una petita margalideta que sols trobarem al litoral de les illes de Mallorca i Menorca. La planta, d'entre 4-15 cm d'alçada, ocupa les roques i les encletxes properes a la mar, i la trobarem tant als llocs assolats com als racons més ombrívols, sense sobrepassar els 200 m. d'altura. És freqüent a la costa des de Sóller a Formen-

En els darrers anys s'han trobat molts exemplars d'aquesta planta afectada per un fong d'origen australià anomenat *Puccinia distincta*, que fins al moment infectava altres plantes compostes com *Bellis* i altres espècies de *Senecio*, i que ara pareix que igualment ataca el nostre endemisme balear.

Senecio rodriguezii

la margalideta de mar

tor, al llevant mallorquí i a tota la costa menorquina.

La planta pertany a la família de les compostes (asteràcies), de flors en capítols rosats, les femenines situades a la perifèria. Les fulles són fàcilment identificables, ja que són amples, plenes, carneses, d'un verd blavós amb taques més blanquinoses a la part central, i més violàcies o pur-

púries pel revers, que li permeten adaptar-se a un ambient totalment hostil on manca l'aigua dolça, la insolació és molt forta i el vent i la saladina posa a prova els seus teixits.

La trobarem florida des de finals d'hivern, al març, fins al juliol.